

dırılabilir bu hizmet ise, kütüphanecinin tarafsız ve uzmanca bilgi verecek düzeyde yetiştirilmesiyle anlam kazanır.

Çocuk kütüphanecileri, yukarıda belirtilen bilgilendirme işlevlerinin dışında, çocuk yayınlarının yazarları ile çocukları bir araya getiren toplantılar, okuma günler vb. de düzenleyebilirler. Böylece mesaj sahibi ile mesaj alıcısı durumundaki kitlenin doğrudan iletişimi konusunda köprü oluşturma gibi bir işlevi de üstlenebilirler.

Nihayet, çocuk kütüphanecileri, yayınlardan yararlanmayla ilgili çeşitli istatistikler oluşturarak yazarlar, yayıncılar, anneler ve öğretmenlere, çocuk ve yayın ilişkisi konusunda bilgilendirici veriler sağlayabilirler.

Sonuç olarak, çocuk yayınları üretenler, bir başka deyişle belli mesajların vericisi durumundaki kişilerin mesajlarının, mesaj alıcısı durumundaki 0-18 yaş grubuna dahil kitleye iletilebilmesi ve bu etkinliğin süreklilik kazanabilmesi, mesaj vericisinden alıcıya uzanan iletişim zincirinde yer alan ve değişik işlevlere sahip kişi veya kurumların çok yönlü bilgilendirilmeleriyle gerçekleşebilir. Bu konuda çocuk kütüphanecilerine düşen işlevler kısaca belirtmeye çalışılmıştır. Burada vurgulanması gereken nokta, yukarıda değinilen iletişim zincirinde yer alan ve ortak bazı amaçlara sahip kesimlerin işbirliği olmadan, çocuk yayıncılığının, dolayısıyla çocuklara erken yaşlarda okuma alışkanlığının kazandırılarak onların gelecekte bilinçli yayın alıcılarına dönüştürülmesinin gerçekleşemeyeceğidir.

Birbir Kitap, sayı 3

¹Meral Alpay, "Yayın Yaşamı-Kitap ve Kütüphane Hizmeti" Türkiye'de Çocukun Durumu, Ankara, 1989, s.223.

²T.C. Başbakanlık Devlet İstatistik Enstitüsü, Türkiye İstatistik Yıllığı.

³Münevver Bertan-Dalya Güriş, "Türkiye'de Çocuk Sağlığının Durumu" Türkiye'de Çocuğun Durumu, Ankara, 1989, s.105.

⁴TÜSİAD, 21. Yüzyıla Doğru Türkiye: Geleceğe Dönük Bir Atılım Stratejisi, 4. Bölüm. İstanbul, 1993, s.4. 43-4. 44.

⁵Türkiye Bibliyografyası, 1989.